

انواع عفونتهای بیمارستانی

به طور کلی 80 درصد عفونتهای بیمارستانی را عفونتهای ادراری زخم جراحی، تنفسی و خونی تشکیل می دهند.

علائم عفونتهای ادراری: سوزش ادرار، تکرر ادرار، کشت ادرار مثبت، تب بالای 38 درجه، وجود پیوری یا چرک در ادرار از علائم مهم هستند.

راهکارهای پیشگیری از عفونتهای سیستم ادراری:

1- حداقل امکان فقط در صورت نیاز برای بیمار سونداژ مثانه انجام شود و برای راحتی جهت مراقبت این کار انجام نشود.

2- رعایت بهداشت دستها قبل از انجام سونداژ (در صورت نیاز به سونداژ).

3- رعایت روش آسپتیک برای سونداژ مثانه (در صورت نیاز به سونداژ).

4- نگهداری سیستم درناژ بصورت بسته و دستکاری یا باز کردن سیستم به حداقل برسد.

5- عدم قرار گرفتن کیسه جمع آوری ادرار روی کف اتاق و یا بالاتر از مثانه.

6- آموزش به بیمار برای رعایت بهداشت دستها بخصوص قبل و بعد از استفاده از سرویس بهداشتی

علائم عفونت محل زخم جراحی:

عفونت محل زخم جراحی به 3 دسته تقسیم میشود. که شامل عفونت سطحی - عفونت عمقی - عفونت اعضای داخلی یا فضاهای بین اعضا می باشد. علائم عفونت محل عمل شامل خروج ترشح چرکی، تورم، قرمزی، درد محل زخم، تب بالای 38 درجه

راهکارهای پیشگیری از عفونت محل عمل:

1- موها را با فاصله زمانی طولانی قبل از جراحی تراشید، با خراش پوست خطر کلونیزاسیون میکروبی و عفونی افزایش می یابد.

2- ضد عفونی پوست قبل از جراحی

3- رعایت نکات مهم در حین جراحی در اتاق عمل اعم از به حداقل رساندن رفت و آمد پرسنل .

4- ضد عفونی دستها قبل از عمل و تهویه مناسب اتاق عمل .

5- جلوگیری از اقامت طولانی مدت بیمار قبل از جراحی در بخش

6- هنگام تعویض بانسمان حتما دستورالعمل بانسمان استریل رعایت شود. (شستن دستها، استفاده از ماسک و دستکش استریل، نبودن همراهی در اطراف بیمار، آوردن تمام وسایل مورد نیاز جهت بانسمان طوری که مجبور نباشید حین انجام بانسمان برای آوردن وسایل رفت و آمد کنید)

عفونتهای بیمارستانی به عفونتهایی گفته می شود که افراد بستری در بیمارستان در مدت زمانی که در بیمارستان به سر می برند به آن مبتلا می شوند و تظاهرات بیماری ممکن است در حین بستری بودن و یا بعد از مرخص شدن بیمار بروز کند. معمولاً عفونت هایی که بعد از 48 تا 72 ساعت بعد از بستری در بیمارستان ظاهر می شوند را به عنوان عفونت های بیمارستانی قلمداد می کنند و اگر در مدت کمتر از 48 ساعت بعد از بستری شدن برای بیمار عفونتی اتفاق بیفتد احتمال اینکه فرد در هنگام پذیرش در بیمارستان در مرحله کمون آن بیماری به سر می برده است، وجود دارد.

بروز عفونتهای بیمارستانی باعث افزایش هزینه ها - طولانی شدن بهبودی - ناتوانی و مرگ بیماران می شود.

در مورد بیماری که بعد از ترخیص دچار عفونت می گردند زمانی این بیماران در تعریف عفونت بیمارستانی گنجانده می شوند که:

الف) 7-10 روز پس از ترخیص بیمار که به علت داخلی بستری بوده و هیچ اقدام جراحی خاصی بر روی بیمار صورت نگرفته است، عفونت رخ دهد.

ب) تا یک ماه پس از ترخیص به علت جراحی که Implant برای بیمار کار گذاشته نشده باشد مانند: لاپاراتومی، آپاندکتومی و هرنی.

ج) تا یک سال بعد از جراحی که برای بیمار Implant کار گذاشته شده باشد مثل عمل های ارتوپدی که پیچ و پین و پلاک و ... کار گذاشته می گردد.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی خراسان شمالی
بیمارستان پورسینا

عفونتهای بیمارستانی

واحد کنترل عفونت

با آرزوی سلامتی

آدرس وب سایت بیمارستان :

nkums.ac.ir/category/15413

راهکارهای پیشگیری از عفونتهای خونی :

- 1- بهترین راه پیشگیری از عفونت خون جلوگیری از بروز هرگونه عفونت در بدن است .
- 2- برای نصب کاتترها دستها را شسته یا ضد عفونی کرده و محل ورود کاتتر نیز باید ضد عفونی شود.
- 3- چسب روی آنژیوکت نباید خونی ، مرطوب و خیس باشد در صورت مشاهده این موارد چسب را تعویض کنید .
- 4- از سوراخ نمودن سرماها جهت افزایش سرعت جریان آن خودداری کنید.

توجه داشته باشید که عفونتهای مرتبط با

بیمارستان با رعایت بهداشت و شستن مکرر

دستها یا ضد عفونی کردن دستها (هندراب)

کاهش می یابد .

علائم عفونتهای تنفسی :

وجود رال در صداهای تنفسی ، وجود خلط چرکی یا تغییر ویژگی در خلط ، در کودکان زیر یکسال آبنه یا برادیکاردی ، خس خس سینه ، سرفه ، افزایش ترشحات تنفسی .

راهکارهای پیشگیری از عفونتهای تنفسی

- 1- تشویق بیمار به تنفس عمیق و سرفه قبل و بعد از عمل جراحی .
- 2- دق قفسه سینه و درناژ وضعیتی به منظور تحریک سرفه جهت پاکسازی مجاری هوایی.
- 3- راه انداختن به موقع بیمار پس از عمل جراحی با اجازه پزشک معالج .
- 4- رعایت بهداشت دست قبل و بعد از مراقبت از بیمار و پروسیجرهای درمانی.
- 5- تمیز کردن ، ضد عفونی و تعویض به موقع تجهیزات تنفسی و استفاده از ماسک اکسیژن یکبار مصرف برای هر بیمار .

علائم عفونتهای خونی :

تب بالای 38 درجه ، لرز ، هیپوتانسیون ، ضعف و بی حالی شدید . کاهش سطح هوشیاری و گیجی .